

ÎNCHEIERE

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul – Svetlana Filincova
Judecători – Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ștefîrță Victor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Ștefîrță Victor împotriva Primăriei orașului Lipcani privind anularea procesului-verbal al licitației și declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ștefîrță Victor și menținută hotărîrea Judecătoriei Briceni din 03 septembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La 14 februarie 2015, Ștefîrță Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei or. Lipcani privind anularea procesului-verbal al licitației și declararea nulă a contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a indicat că la ședința Consiliului or. Lipcani din 03 septembrie 2014, s-a decis vânzarea-cumpărarea terenului proprietate publică din intravilan, cu suprafața de 25 ha, cu nr. cadastral 1402108.008, cu destinație grădini, amplasat în or. Lipcani, str. Larga.

Mai indică că întru executarea deciziei menționate, Primăria or. Lipcani a publicat în „Monitorul Oficial” anunțul privind vinderea prin licitație a terenului proprietate publică din intravilan, cu suprafața de 25 ha, cu nr. cadastral 1402108.008.

Reclamantul menționează că la licitația repetată organizată de Primăria or. Lipcani din 15 decembrie 2014, câștigător al lotului de teren cu nr. cadastral 1402108.008, a fost desemnat participantul cu nr. 2, Pop Ala, domiciliată în or. Briceni, str. Pescarilor 40.

La 15 decembrie 2014, Ștefîrță Victor a depus la Primăria or. Lipcani o cerere prealabilă privind anularea rezultatelor licitației din 15 decembrie 2014, a terenului proprietate publică din intravilan cu suprafața de 25 ha, cu nr. cadastral 1402108.008, cu destinație grădini, iar, prin răspunsul Primăriei or. Lipcani nr. 01 din 06 ianuarie 2015, cererea prealabilă a fost respinsă.

Reclamantul Ștefîrță Victor solicită anularea procesului-verbal al licitației publice din 15 decembrie 2014 privind vinderea terenului proprietate publică, cu suprafața de 25 ha, cu nr. cadastral 1402108.008, cu destinație grădini, amplasat în or. Lipcani, str. Larga, recunoașterea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a terenului agricol cu nr. cadastral 1402108.008, încheiat în baza rezultatelor licitației din 15 decembrie 2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Briceni din 03 septembrie 2015, a fost respinsă acțiunea înaintată de către Ștefîrță Victor.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2016, a fost respins apelul declarat de către Ștefîrță Victor și menținută hotărîrea Judecătoriei Briceni mun. Chișinău din 03 septembrie 2015.

La 18 martie 2016, Ștefîrță Victor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2016 și a hotărîrii Judecătoriei Briceni din 03 septembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de către Ștefîrță Victor.

În motivarea cererii de recurs a invocat că hotărîrile instanțelor judecătorești sunt ilegale și neîntemeiate, deoarece au fost emise cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

La 05 mai 2016, Primăria or. Lipcani și intervenientul accesoriu Pop Ala, prin intermediul avocatului Gheorghîța Constantin au depus referință la recursul declarat de către Ștefîrță Victor, solicitînd declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Studiind materialele dosarului prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ștefîrță Victor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ștefirță Victor nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ștefîrță Victor ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ștefîrță Victor.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Dumitru Mardari

Galina Stratulat